

maal at tilvejebringe en forøget Indtægt, kunde der være god Grund til at fremlægge det i Forbindelse med de øvrige indirekte Beskatningslove. Naar man vil have en forøget Indtægt og bringer det i Forbindelse med en anden Balance i Finantterne, navnlig med Toldloven, kan der være megen Grund til at sige: Samtidig dermed ville vi søge at faae indført en ny Beskatningsmaade, som i og for sig kan være mere retfærdig. Men naar jeg endda har havt Betænkkelighed ved ubetinget at gaa til den Side, er det fordi der har reist sig saa stærke Tvivl om denne Maaler, at jeg, om jeg end for mit Bedkommende villig skal indrømme, at disse Tvivle ere i den Grad bleyne modvirkede og saaledes som det stiller sig for mig, med megen Styrke modbeviste, vilde, dersom Sagen var paatrængende nødvendig, ikke anse det for uforvarsligt for min Samvittighed at stemme for denne Maalers Indførelse. Men da nu Sagen stiller sig saaledes, at vi ikke erkjende det for paatrængende nødvendigt at faae denne Del af vor indirekte Beskatning ordnet paa en Tid, da en langt større Hoveddel deraf dog kommer til at vente til næste Aar, vil jeg helst have at enhver Tvivl om Maaleren maatte blive hævet for den indføres, jeg vilde anse det for bedst at selve de Mænd, som have reist Tvivl om Maalerens Paalidelighed, og som hidtil paa ingen Maade, saaledes som det staar for mig, have faaet deres Tvivl hævet eller erkjendt deres Paastand om, at den nye Maaler ikke er ganske paalidelig, modbevist, selv kom til en Anerkjendelse og Indrømmelse af det Uberettigede ved deres Tvivl og af deres Paastands Feilagtighed, forinden man gaar til at indføre den. Overfor Regeringen, der altsaa stiller sig saaledes, at den siger: Vi ønske en forøget Indtægt og en ny Beskatningsmaade, kan jeg sige, at der er Sammenhæng i og Rimelighed for at se, at faae Loven sat igjennem, men overfor den Danke, der er kommen frem i Udvalget og ytrer sig saaledes: Vi ønske den nye Maaler indført, men vi ønske ikke nogen væsentlig højere Beskatning, maa jeg sige, at jeg ikke kan slutte mig til dem. Thi jeg indser ikke, at man, naar det dog maa indrømmes, at

der er nogen Tvivl, saa skal søge at faae et nyt Beskatningsystem, naar der ikke derved indvindes. Noget for Staten og det maa dog indrømmes, at den nye Beskatning vil bringe en saadan Forstyrrelse og Forandring tilstede i Forholdet imellem de forskjellige større og mindre Bedrifter, som hidtil have arbejdet efter den gamle Beskatningsmaade, at der neppe kan være nogen Tvivl om, at en Del af disse Bedrifter vilde komme ud af Egevekten, saaledes om jeg saa maa sige, — af de overende. Paa en noget lignende Maade hænger det sammen med det tredje Alternativ, som er kommen til os af Landstinget. Vi have allerede i en Gang forøget Afgiften af Brænderidriften efter Karrumbeskatningen, nemlig ved Skatloven af 5te August 1864, og jeg tror at det vil være indrømmet, at ved denne Forøgelse af Afgiften forøgedes yderligere det Misforhold, som havde været tilstede i mange Tider mellem Beskatningen af de store og de små Brænderidrifter; thi ligesom det er blevet oplyst og anerkjendt fra forskjellige Sider, at de store og mere veldrevne Brænderier faae et større Udbytte ud af det samme Karrum, og som pends, at de mindre og mindre veldrevne Brænderier faae et mindre Udbytte, saaledes er det jo aabenbart, at det i den allereste var en Uligthed den Gang i Karrumbeskatningen var 4 Mk. pr. Tønde Karrum, blev en større Uligthed, da Afgiften forøgedes til 1 Mk. pr. Tønde Karrum, der bliver da for de mindre et større Misforhold overfor de større at arbejde imod, og dette Misforhold bliver naturligvis endnu større, naar Afgiften forøges fra 1 Mk. til 1 Mk. 40 St. pr. Tønde Karrum. Eftersom vi altsaa ved Loven af 1864 vistnok bevirkede, at en Del Brænderier blev nødt til at standse deres Virksomhed paa Grund af, at det Misforhold, under hvilket de arbejdede, overfor de større Brænderier, blev for stort, saaledes vilde vi her yderligere forøge de paafælgende Forhold, foruden nu tiloversblevne Brænderier og altsaa forøge det Antal af dem, som vil være nødt til at gaa af Veien. Jeg kan altsaa ikke skjønne det mere, end at dette er en mislykket Sag at gaa ind paa, navnlig naar vi tillige have den Forventning, at vi vilde komme til en Tid, da vi